

Hoofdstuk 1

‘... dus breuken optellen hoeft niet zo ingewikkeld te zijn,’ zegt meester Luuk. ‘Ga nu zelfstandig bezig met opdracht vijf.’ De meester is klaar met de uitleg en loopt naar de leerlingen die hun hand opgestoken hebben. Na de uitleg maakt hij altijd een rondje door de klas om te kijken wie meer hulp nodig heeft.

Liz wil net beginnen met de opdracht als Kasper haar aantikt.

‘Liz?’ vraagt hij.

‘Wat is er?’ antwoordt Liz.

‘Welke opdracht moesten we nou maken?’

Liz zucht. ‘Vijf, dat is echt net gezegd.’

Kasper kijkt naar zijn blaadje. ‘Sorry,’ zegt hij dan zachtjes.

Liz voelt zich een beetje schuldig dat ze gemeen was, maar Kasper vraagt bijna elke les wat ze moeten doen. Ze heeft het gevoel dat hij niet goed oplet.

Meester Luuk komt bij de tafel van Kasper staan. Hij vraagt Kasper zachtjes: ‘Heb je alles goed verstaan?’

‘Ja, hoor,’ zegt Kasper snel.

De meester knikt. ‘Gelukkig maar. Als je iets niet verstaat mag je het meteen zeggen.’

Kasper wordt een beetje rood en knikt. ‘Weet ik, meester.’

Dit gesprek hebben Kasper en meester Luuk vaker gehad. Liz heeft nooit begrepen waarom.

Kasper gaat bezig met zijn sommen en kijkt Liz niet aan. Zou hij misschien iets te verbergen hebben?

Kasper zit pas sinds dit jaar op deze school. Hij woonde eerst ergens anders, maar Liz heeft nooit gevraagd waar. Praten is niet iets waar Liz van houdt. Tekenen vindt ze wel heel leuk. Ook vindt ze het leuk om te rennen. Dan hoef je met niemand te praten. Kasper houdt wel van praten. Dat merkte Liz al op de eerste dag. Nu hij naast haar zit, moet ze meer praten. Meester Luuk denkt dat het goed zou zijn om meer te praten, maar Liz vindt dat ze genoeg zegt.

Na tien minuten is Liz klaar met de opdracht en kijkt ze voor zich uit. De rest van de klas is nog bezig. Dat gebeurt wel vaker. Het liefst zou ze gaan lezen, maar meester Luuk vindt dat storend voor de andere kinderen. Liz haar gedachten dwalen af. Haar blik valt op het konijnenhok van de twee dwergkonijnen. Ze is erg blij met meester Luuk, want hij heeft als enige dieren in de klas. Aan het begin van het jaar mocht de klas de namen bedenken. Kasper kwam met het idee van Bert en Ernie, uit Sesamstraat. Liz vond die namen maar niks, maar nu is ze er wel aan gewend. De konijnen hebben allebei een grijze vacht, maar je kunt ze uit elkaar houden. Ernie heeft namelijk een witte vlek rond zijn oog. Liz vindt dat erg schattig.

Op dit moment heeft Ernie zich verstopt. Alleen Bert is

te zien vanaf haar plek in de klas. Dat is wel gek, want de konijnen zitten normaal altijd bij elkaar. Liz blijft kijken naar de kooi, maar na vijf minuten is Ernie nog steeds niet te zien.

‘Meester?’

Meester Luuk kijkt op.

‘Ernie is weg.’

